

Magiſtraten, ſom troede, at det var lettere at afhjælpe Manglen, end det virkelig var, vilde ikke være tilfreds med denne foreløbige Foranſtaltning, men forlangte, at der ſkulde indhentes Oplyſning fra fremmede Lande og andre Steder om, hvorledes man har ſig ad under lignende Forhold. I Medfør deraf blev der fra Miniſteriet udsendt en Ingenieur for at bereiſe England og Tydſkland, ſøge de Steder hen, hvor man havde lignende Forhold ſom her, for at gjøre ſig bekendt med; paa hvilken Maade man havde ſøgt at indgaa de Ulemper, ſom ere forbundne med denne kombinerede Benyttelſe af Terrainet til Vogne og til Jernbane, og hvor Vogne krydſe Jernbanen. Men denne Ingenieur er kommen tilbage og har ikke nogetſteds fundet, at Sporene vare anbragte paa en ſaadanne Maade, at man paa ſelve Stedet har været tilfreds dermed. Det er derfor ikke ſaa beſynderligt, at det ikke er lykkes Admi-niſtrationen eller Jernbanebeſtyrelſen at kunne tilfredsſtille de forreſten vel begrundede Onſker, ſom ere fremkomne om en bedre Til-ſtand. Under ſaadanne Forhold veed jeg ikke, at der er Andet at gjøre end at hen-ſtille til Magiſtraten, om den ikke vil tage mod dette Tilbud om en foreløbig Afhjæl-pning af Ulemperne ved Anbringelſe af Kon-ſtrapper, og dernæſt afvente, om det her eller andetsſteds ſkulde lykkes at finde en Kon-ſtruktion, ſom kunde beſtri de almindelige Vogne fra de Jærer, ſom de ere udsatte for, nemlig at brække Vognaxler o. deſl. i Styk-ker. — Med Henſyn til det under Nr. 12 indſtillede Andragende fra forhenværende Poſtexpeditor N. Koſged i Gudhjem ſkal jeg bemærke, at denne Mand virkelig i en Nar-rælle har været i Poſtvæſenets Tjeneste, men, ſom bemærket af den ærede Ordſpører, fiørſt ſom Brevſamler, hvilket jo ſom bekendt er et overmaade løſt Forhold, og kun i de ſidſte 6 à 7 Nar ſom Poſtexpeditor. Derfor har man ikke anſet ham for at være bunden til Poſtvæſenet ſaaledes, at han egentlig ſkulde have nogen ſtor Adkomſt til Underſtøttelſe. Naar han ikke blev Poſtexpedient, da Tele-graſtationen ſkulde oprettes, ligger det i en Praxis, man har indført, at hvor der er en Kombination af Poſt- og Telegraſtation, vælger man en mere routineret Poſtmand til at foreſtaa en ſaadan Expedition, og det var der ſaa meget mere Grund til her, ſom det, uagtet der ikke kan ſiges noget Poſitivt imod hans Embedsforelſe, dog efter de ved-kommende Poſtembedsmænds Erklæring for-holdt ſig ſaaledes, at hans Tjeneste ikke havde været fuldt fyldeſtgjørende. Naar jeg finder Anledning til at bemærke dette her, er det, fordi det ogſaa har været den væſentlige

Grund til, at man ikke har anſet det for at være rigtigt at hde ham en aarlig Under-ſtøttelſe; man har, ſom ſagt, ikke været fuld-ſtændig tilfreds med hans Embedsforelſe. Han ſit derfor, ſom anført, et Gratiale for-rige Eſteraar eller Winter af 200 Kr., og Poſtbeſtyrelſen anſer ſig dermed for at være færdig med ham. Man finder ikke Anled-niſg til at give ham nogen Underſtøttelſe.

Thorup: Angaaende Indſtillingen under Nr. 5 kan jeg være enig ſaa vel med det ærede Udvalg ſom med den høitærede Mi-niſter, idet ogſaa jeg tror, at det er et farligt Princip at komme ind paa at erſtatte Fiſkere det Tab, de lide paa deres Fiſkeredſkaber. Det kan ſelvfølgeligt være meget haardt for Fiſkerne paa de forſkjellige Steder at miſte deres Garn, men ſkulle vi gaa til at hjælpe diſſe Fiſkere i Høiby og Ødden Sogne fra Statſkaſſen, vilde der ſikkert komme Fordrin-ger paa lignende Hjælp fra mange Steder. Man læſer jo i Bladene, hvorledes Fiſkere mange Steder ved Veſterhavet og ved Limfjorden om Foraaret miſte deres Redſkaber, og det er ikke alene det, de maa lide, men paa Grund af, at de ikke have gode Havne der, hvorhen deres Vaade kunne ty, maa de trække dem op paa Stranden, og der blive de af og til ſønderſlagne under Uveir. Det vilde alſaa være ligesaa berettiget, om diſſe Folk fik di-rette Hjælp fra Statſkaſſen. Man kunde da ogſaa ſige, at de Fiſkere, ſom faae deres Garn ødelagte, fordi Andre drive ulovligt Fiſkeri, vare værdige til Statshjælp. Vi have læſt Exempler paa, at flere Familier paa en eneſte Nat ved ſaadant ulovligt Fi-ſkeri ere bleve berøvede de Redſkaber, hvor-med de fortjente Jøden hele Naret rundt, og ſaa-danne Folk maatte efter min Mening da ogſaa blive berettigede til at faae direkte Statſunder-ſtøttelſe. Ved Veſterhavet er det jo de engelſke Fiſkere, ſom man tidt har hørt Tale om, der gjøre ſiør Fortræd paa vore Fiſteres Redſkaber, og Underſtøttelſen kunde jo paa den Maade blive en noget vidtløftig Hiſtorie. Jeg tror alſaa, at Udvalget er i ſin gode Ret, lige-ſom ogſaa den høitærede Indenrigsminiſter, naar de mene, at man ikke kan gaa ind paa en direkte Statſunderſtøttelſe. Men ligesaa viſt ſom jeg er enig i dette, ligesaa viſt mener jeg, at det maa være en Opgave for Staten at støtte ſaadanne Fiſkere og mulig-vis i den Retning, ſom er bleven antydet, at man hjalp dem til Oprettelſe af Forſikrings-foreninger i Ughed med de exiſterende Hagl-ſkadeſforeninger. Man kan jo tænke ſig For-holdet ordnet paa flere forſkjellige Maader. Jeg har ſet, at det har været foreſlaaet fra forſkjellige Sider, at man ſkulde ſøge at faae